

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГИ

Помер Ігор Дітчук. Один із найповажаніших мною Людей. Людина, в якій "не було зерна неправди за собою", яку любили студенти і колеги. Був чесним і рідкісно порядним. Моральний авторитет кафедри, факультету. Людина, без якої буде важко жити на цьому світі усім, хто його близько знав.

Ігор народився 19 грудня 1959 року в селищі Красне Буського району Львівської області. З 1966 по 1976 рр. навчався в Красненській СШ № 1. Після закінчення школи вступив до Львівського державного університету імені Івана Франка на географічний факультет, який закінчив у 1981 році за спеціальністю «географія». Працював інженером-картографом у лабораторії математико-картографічного моделювання соціо-екосистем при Інституті прикладних проблем механіки і математики АН України в м. Львів (1981 – 1983 рр.). Був відповідальним виконавцем соціально-економічної карти для атласу природних умов,

охорони природи і раціонального природокористування Львівської області. У 1983 році вступив до аспірантури з відривом від виробництва при Відділенні географії Інституту геофізики імені С.І. Субботіна АН УРСР в м. Київ, яку закінчив у 1986 році. Працював над темою «Особливості і проблеми розселення населення в Українських Карпатах». За активну участь в підготовці й проведенні VIII з'їзду Географічного товариства УРСР був нагороджений Грамотою Президії Географічного товариства Української РСР.

В листопаді 1986 року приїхав до Тернополя й почав працювати викладачем кафедри економічної і соціальної географії Тернопільського державного педагогічного інституту імені Ярослава Галана (нині – Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка). У 1990 – 1996 рр. обирався заступником декана географічного факультету, з 2002 по 2015 рр. працював беззмінним головою Тернопільського відділу Українського географічного товариства. Брав активну участь у створенні й далі виконував обов'язки члена редколегії - відповідального секретаря Всеукраїнського науково-теоретичного часопису «Історія української географії» (м. Тернопіль), як член оргкомітету взяв активну участь у підготовці й проведенні XI з'їзду Українського географічного товариства.

Спільно з Тернопільським краєзнавчим музеєм щорічно проводив урочисту академію – нагородження символічною роботою за столом академіка С. Рудницького кращих студентів-географів факультету. Відповідав за організацію екскурсійно-туристичної програми в українсько-канадській літній мовній школі, що діє при ТНПУ для студентів Саскачеванського університету й університету Ватерлоо (Канада).

Ігор Львович відзначався активною громадянською позицією, був патріотом в кращому розумінні цього слова, в 1990 – 1994 рр. обирався депутатом Тернопільської міської Ради.

Наукові інтереси його торкалися питань розселення в гірських районах Українських Карпат, історичної географії України, суспільно-географічної глобалістики і краєзнавства, проблем навчальної географії. На початку 90-их років ним була підготовлена серія карт для шкільних краєзнавчих атласів низки областей Західної України. Ігор Львович був автором і

співавтором біля 100 друкованих робіт, у т.ч. навчальних підручників і посібників для середньої школи з грифом МОН України («Географія України», навч. посібник для 8 класу (2002, 2003 рр.); «Географія України», навч. посібник для 9 класу (2002, 2003 рр.); «Географія України. Економічна і соціальна географія», навч. посібник для 9 класу (2006, 2008); «Фізична географія України», підручник для 8 класу (2008, 2011); «Географія», навч. посібник для 8 класу (2016 р.); та інші; опублікував низку розвідок про фундатора української географії С. Рудницького, був одним з активних організаторів конференцій, присвячених вченому, відкриття меморіальної дошки в Тернополі на будинку, де мешкав учений; співавтор монографії «Географія Тернопільської області», для якої розробив дуже ґрунтовний і піонерний у всіх відношеннях розділ «Формування території, географічне положення та адміністративно-територіальний поділ області».

На географічному факультеті розробив і читав навчальні курси «Регіональна економічна і соціальна географія» (4 курс), «Географія світового господарства» (3 курс), «Міжнародні економічні відносини» (3 курс на спеціальності «туризм»), «Історична географія» (4 курс), «Політична географія» (магістратура). Був чудовим лектором. Згадую його відкриті лекції, які він читав без будь-яких шпаргалок, повністю володіючи захопленою увагою студентської аудиторії. Був улюбленцем студентів, вічно він сидів за ноутбуком з кимось із свої дипломників, щось пояснював, щось шукали разом. Теми робіт його дипломників завжди відзначались оригінальністю й креативністю, а самі роботи завжди діставали найвищі оцінки ДЕК.

Ігор Львович багато років очолював профспілкове бюро географічного факультету, у 2015 році був нагороджений грамотою Президії Ради Тернопільської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України.

Навіть такий короткий виклад основних віх життєвого шляху Ігора Львовича вказує на те, що був він дуже різноплановою людиною – географом, картографом, громадським діячем, адміністратором і всюди його вирізняв надзвичайно відповідальний підхід до справи, якою займався, високий професіоналізм і принциповість. Остання риса часто дуже чітко проявлялась особливо в питаннях з вагомим громадянським резонансом чи державницьким спрямуванням. Тут він бував безкомпромісним. Пам'ятаю, десь у 2015 році ми вітали його з черговим днем народження. Він тоді відмовився від будь-яких урочистостей, а зібрані гроші від кафедри попросив віддати на потреби АТО.

Ігор Львович був доброзичливою й товариською людиною, любив життя у всіх його проявах й не втрачав доброго гумору в найрізноманітніших життєвих ситуаціях, хоча не все добре складалось в його житті. На світлинах в колі колег чи студентів він завжди усміхнений, з теплим поглядом своїх щирих очей. Пам'ятаймо його таким.

Проф. М. Сивий